

IRISFEEST 2024

*** * ***

TOESPRAAK VAN DE MINISTER-PRESIDENT

Dames en heren,

Ik ben blij om hier samen met u de vijfendertigste verjaardag van ons prachtige Gewest te mogen vieren. Vijfendertig jaar, dat betekent dat we, zoals bij elke verjaardag in veelvoud van vijf, naar de stembus zullen trekken om een nieuw Brussels Parlement te kiezen. Maar dat zal u ongetwijfeld wel niet ontgaan zijn.

Waarschijnlijk zal het, dames en heren, ook de laatste keer zijn dat ik u toespreek als minister-president van ons Gewest.

Bij die gelegenheid zou ik mij in de eerste plaats willen richten tot u allemaal die samen het Gewest maakt tot wat het is, u die werkt voor het Gewest.

Ik zou u dan ook willen bedanken voor uw inzet ten dienste van Brussel en de Brusselaars. U bent voor de Brusselaars de

verpersoonlijking van het Gewest. Ik weet dat u niet op een inspanning meer of minder kijkt om de dienstverlening te bieden die verwacht mag worden. Van harte bedankt voor de geëngageerdheid waar u zowel in het verleden, het heden als in de toekomst blijk van geeft.

Maar ook al staat uw individuele engagement buiten kijf, toch zijn we ons ervan bewust dat er bij onze instellingen nog marge tot verbetering bestaat op het vlak van dienstverlening en doeltreffendheid. Dat is waar we naar streven met het project Optiris in al zijn vertakkingen. De uitvoering van dit project heeft hoofdzakelijk intern plaatsgevonden, zonder buitensporige uitgaven. Nu is het kwestie om het geleidelijk aan in de praktijk te brengen en ervoor te zorgen dat de resultaten de komende maanden zichtbaar worden, om niet het risico te lopen dat het hele proces zijn geloofwaardigheid verliest. Iedereen onder u die wil geloven dat een instelling van binnenuit hervormd kan worden, druk ik op het hart dat de

komende maanden doorslaggevend zullen zijn om hiervan het bewijs te leveren.

Zoals u weet, zijn de Brusselaars er trots op Brusselaar te zijn, maar identificeren ze het Gewest en de vele diensten die het verleent nog te weinig met hun woonplaats en hun eigen buurt en voelen ze zich er nog te weinig mee verbonden. Brussel goed besturen en dit ook aan de buitenwereld kenbaar maken, moet de ambitie vormen van al onze diensten. Ze moeten dit samen bewerkstelligen, door middel van een samenwerking waar het algemeen gewestelijk belang steeds vooropstaat vanuit een streven naar optimale dienstverlening aan de burgers. Dat moet het kompas zijn waar al onze Brusselse instellingen op varen.

*

* *

Dames en heren,

De Brusselaars zullen weldra hun keuze maken ter gelegenheid van dit cruciale moment van de democratie die de verkiezingen

vormen. In de hoop dat dit IRIS-feest een gelegenheid mag zijn om eventjes de pauzeknop in te drukken tijdens de verkiezingscampagne, wil ik graag enkele verwachtingen voor ons Gewest met u delen, verwachtingen waarvan ik graag zou hebben dat ze "oecumenisch" mogen zijn, als u mij mijn naïviteit wilt vergeven.

Ongeacht de uitkomst van de stembusgang, koester ik de wens dat er Brusselse partijen mogen zijn die elkaar vinden om een project te ontwikkelen ten dienste van de Brusselaars. En dat Brussel niet gegijzeld wordt door belangen die vreemd zijn aan die van de Brusselaars.

En dat we op die manier de kans krijgen verder te bouwen aan ons Gewest, onder democratische partijen. Met inachtneming van onze politieke verschillen uiteraard en de verkiezingsuitslag – dat besef ik maar al te goed – maar met het oprechte verlangen om een samenleving op te bouwen in ons Gewest. En om antwoorden te bieden, die noodzakelijkerwijs complex

en veeleisend zullen zijn, op de enorme economische, sociale en milieu-uitdagingen waarmee alle stedelijke gebieden vandaag worden geconfronteerd.

En nu ik toch het beste wens voor Brussel, wil ik ook hopen, dames en heren, dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de erkenning krijgt die het verdient van de andere entiteiten waaruit ons land is samengesteld, de federale staat voorop. Dat betekent in de eerste plaats dat het Gewest door iedereen erkend wordt als een volwaardig gewest.

Daarnaast moet ook het pad worden geëffend om een volwaardige interfederale samenwerking uit te bouwen. Die kan vorm krijgen via de hoofdstedelijke gemeenschap. Dagelijks blijkt hoe groot de nood daaraan wel is. We kunnen ook de handen in elkaar slaan door een volwassen vorm van samenwerkingsfederalisme met zin voor verantwoordelijkheid nieuw leven in te blazen. De manier waarop een stadsgewest als het onze, dat bovendien de rol van hoofdstad vervult, zich

verhoudt tot zijn hinterland en de rest van de natie zit vaak complex in elkaar. Dat is iets wat we ook in het buitenland zien. Nochtans heeft het hele land belang bij een sterke band: overal elders is men daarover eensgezind en vindt men dat vanzelfsprekend.

Ik roep iedereen dan ook op om zich af te zetten tegen het wantrouwen, de minachting en het onbegrip ten aanzien van Brussel, dat we bij sommigen kunnen ontwaren. Zodat we met elkaar kunnen omgaan op een manier waar iedereen baat bij heeft, en waarbij een sleutelrol is weggelegd voor de stad die fungeert als hoofdstad van het land, van Vlaanderen en van de Franse Gemeenschap en die de sterke drijvende kracht vormt voor de economie van ons land.

Zo heeft de hoofdstad veel steun nodig om haar mobiliteitsinfrastructuur te ontwikkelen. In het buitenland is dat de normaalste zaak. Onze infrastructuur is gemaakt op

maat van 400.000 pendelaars die dagelijks naar onze hoofdstad komen!

Daarnaast zijn er middelen nodig om de veiligheid van alle burgers te waarborgen. Politie en justitie vallen onder de bevoegdheid van de federale overheid. Dat is institutioneel nu eenmaal zo geregeld. Om het hoofd te bieden aan de territoriumstrijd onder drugsbendes die in Brussel net als in andere Belgische steden aan de gang is, hebben de politie en het gerecht meer middelen nodig. Om de georganiseerde misdaad en de criminele drugshandel te bestrijden, moeten we grote middelen inzetten. Kopstukken van de politie, de federale procureur en andere mensen die in het vak staan, smeken nu al twee jaar om extra middelen. Ze beklemtonen dat heel ons democratisch bestel gevaar loopt.

Degenen die beweren dat de Brusselse burgemeesters of ik als minister-president zelf alle bevoegdheden en middelen in handen hebben om die bedreiging aan te pakken, nemen een loopje met de waarheid. En daarmee zetten ze ook de

Brusselaars voor schut. Zij die onder druk van de verkiezingskoorts dergelijke uitspraken doen, zullen trouwens spijt hebben dat ze dit ooit hebben gezegd zodra ze zelf aan de knoppen komen te zitten, als dat zou gebeuren. We kunnen het ons helaas niet veroorloven om te wachten totdat zij daar zelf achter komen. Politie en justitie moeten van de federale overheid de nodige middelen krijgen om onze burgers en onze democratie te beschermen.

Dus ja, ik vraag van de federale overheid een stevige tegemoetkoming voor de veiligheid en de mobiliteit in Brussel. En dat men mij niet komt zeggen dat Brussel bedelt. Of dat Brussel zijn politiezones maar moet samenvoegen, zijn openbare diensten moet privatiseren of wat weet ik nog allemaal. Ik vraag en ik hoop dat iedereen in dit land de ontwikkeling van de hoofdstad ter harte neemt, want die ontwikkeling straalt af op het hele land. Er is haast bij.

*

* *

Dames en heren,

Ons gewest is 35 jaar geworden, maar op onze stad kunnen we meerdere leeftijden kleven. Zo zijn de Romeinse overblijfselen die binnen de stedelijke omwalling werden gevonden, al 2.000 jaar oud. De naam *Brosella* of *Bruocsella* dook meer dan 1.000 jaar geleden voor het eerst op. Brussel is van alle tijden. Brussel zal ook nog lang na de complexe institutionele structuren en het ingewikkelde kluwen van beleidsakkoorden blijven voortbestaan.

Op dit eigenste moment is het echter onze taak om te voldoen aan de behoeften die onze inwoners vandaag hebben. Het is onze opdracht om ervoor te zorgen dat iedereen zich fysiek veilig voelt en dat er niemand op sociaal of economisch vlak uit de boot valt. Het is onze plicht om de rijkdom die er wordt voortgebracht, te herverdelen en het stedelijke grondgebied op een redelijke manier te benutten, zodat we rust en duurzaamheid in de samenleving kunnen brengen.

En we staan voor de opgave om Brussel mooi en aantrekkelijk te maken, zodat alle Brusselaars met om het even welke achtergrond trots kunnen zijn op hun stad en er graag wonen.

Daar heb ik mij de voorbije elf jaar van mijn loopbaan ten volle voor ingezet. En ik hoop dat zij die de komende jaren verantwoordelijkheid in ons gewest zullen dragen, zich ook vol overgave daarvoor zullen inspannen.

Ik dank u.